

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eidem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

quondam Sacrista Oſcen. apud ſedem apoſtolicam conſtitutus ad quendam notariorum noſtrorum acceſſit, & ſe Sacriſtiæ renunſiaſſe officio in manibus noſtris & eam denuo à nobis recepiffe conſingens, literas ſibi ſuper hoc fieri poſtulavit. Cùm autem notarius ipſe, ut pote qui pro novitate ſua minùs inſtructus fraudes talium minùs noverat evitare, literas notatas ſecundùm arbitrium poſtulantis & redactas in groſſam literam in noſtra præſentia relegiſſet, nos, ut pote quibus nihil ſuper hoc propoſitum fuerat, literas illas falſas eſſe cognovimus, & per ſurreptionem obtentas. Cùm autem dictum G. conſtitutum in præſentia noſtra, qualiter res proceſſerat, curaſſemus de benignitate ſedis apoſtolicæ convenire, quia ſe in infirmitate poſitum per quendam ſocium ſuum ad nos tranſmiſſum Sacriſtiæ renunſiaſſe aſſeruit, eum perpetuò decernimus eſſe privatum; ei ſuper hoc, qui pro ſe conſeſſus eſt Sacriſtiam ſibi fuiſſe auctoritate apoſtolica reſtitutam, fidem nullatenus adhibentes, cùm id certo certius noverimus eſſe falſum. Ideòque diſcretionis veſtræ per apoſtolicæ ſcripta mandamus, & diſtrictè præcipimus, quatenus eo ab officio Sacriſtiæ amoto, alium inſtituatis in ipſa, qui religionis propoſitum meliùs velit & noverit obſervare. Datum &c. Kalend. Iunij, Pontificatus noſtri anno primo.

AMBLIANEN. EPISCOPO.

His quæ à fratribus & coepiſcopis noſtris in favorem religionis poſtulantur à nobis, libenter annuimus, & votis ipſorum apoſtolicum libenter impertimur aſſenſum. Eapropter, venerabilis in Chriſto frater, tuis precibus annuentes, auctoritate tibi præſentium indulgemus ut niſi dilectus filius Abbas S. Martini de Gemellis Canonicos ſui ordinis in domo Spiſſi-Campi, quam ejus Eccleſiæ religionis obtentu ad inſtituendos ibidem ſui ordinis fratres liberalitate propria conſeſſiſti, duxerit ſtatueſſe, tu poſt trinam commonitionem, vel ejuſdem vel arctioris ordinis viros inſtituendi appellacione poſtpoſita liberam habeas facultatem; proviſurus tamen attentius ut ſi fortè prædictus Abbas excuſationem vel exceptionem legitimam oſtenderit, contra conſeſſio-

nem ei factam nullatenus venire præſumas. Nulli ergo &c. Datum Romæ &c. XVII. Kalend. Iunij.

VALTERO ROTHOMAGEN.
Archiepiſcopo.

Per noſtras poſtulaſti literas edoce-
ri, utrum Clericus aliquis ad vacan-
tem Eccleſiam, in qua jus obtinet patro-
natus, ſe ipſum, ſi idoneus eſt, valeat præ-
ſentare. Cùm igitur nullus ſe ingerere
debeat ad eccleſiaſtica prælationis offi-
cium, inquisitioni tuæ taliter responde-
mus, quòd nullus ſe poteſt ad perſona-
tum alicujus Eccleſiæ præſentare, quan-
tumcunque idoneus ſit, & quibuſcunque
ſtudiis & meritis adjuverur. Datum Ro-
mæ &c. III. Idus Iunij, Pont. noſtri an-
no primo.

E I D E M.

Non licet à capite membra diſce-
dere, aut inferioribus ſuperiorum
diſpoſitionibus contraire. Ea propter,
venerabilis in Chriſto frater, tuis pre-
cibus annuentes, auctoritate tibi præ-
ſentium indulgemus ut cùm in dioceſim
tuam protuleris ſententiam interdicti,
omnes tibi lege dioceſana ſubjecti eam
teneantur inviolabiliter obſervare, niſi
per ſpeciale privilegium vel aliàs legiti-
mè ad id ſe oſtenderint non teneri. Nul-
li ergo &c. Datum &c. ut ſuprà.

E I D E M.

Cum in aliquos ob ſuorum exigen-
tiam meritorum eccleſiaſtica di-
ſtrictionis cenſura profertur, & interdicti
vel ſuſpenſionis ſententia promulgatur,
tamdiu eam ſervari oportet firmiter &
teneri, donec ſatiſfactione congrua præ-
cedente eam deceat relaxari. Inde eſt
quòd cùm in quòſdam Clericos & laicos
tuæ dioceſis, ipſorum exigentibus me-
ritis, excommunicationis & interdicti
ſententiam promulgaris, & ipſi adhuc in
ſuæ iniquitatis contumaces intentione
perſiſtant, donec tibi & Eccleſiis ac
Clero, quibus injurias intulerunt, con-
gruè fuerit ſatiſfactum, eaſdem ſenten-
tias inviolabiliter ſine appell. remedio
volumus & præcipimus obſervari, frater-
nitati tuæ facultatem auctoritate præ-
ſentium indulgentes Clericos dioceſana
tibi lege ſubjectos, qui poſt interdictum
tuum divina præſumpſerunt aut de ce-
tero præſumpſerint officia celebrare, ſi-

S

Epif. 264.
Quòd nullus
poſſit ſcipſum
præſentare ad
Beneficia.
Cap. Per no-
ſtras. De jure
patronatus.

Epif. 265.
Sententia in-
terdicti ab Epif-
copo prolata
omnes obedi-
re tenentur.

Epif. 266.
Ejuſdem ſerè
argumenti.

Epif. 263.
Ut admonito
& negligente
Abbate, ipſe
monaſterium
inſtauret.

ne appellationis obstaculo poena canonica percellendi. Nulli ergo &c. Datum ut supra.

EPISCOPO, ARCHIDIACONO,
& Sacriste Magalonen.

Epist. 267.
De archidiaconatu Magalonenfi copiose describit.
Cap. Cum olim. De sent. & re iudic. Vide infra epist. 541.

Cum olim, sicut accepimus, bonae memoriae Magalonenfis Episcopus, habito dilectorum filiorum P. de Agrifolio Archidiaconi & B. Prioris claustralis assensu, dilectum filium nostrum P. de Castronovo ad vacantem archidiaconatum eiusdem Ecclesiae nominaret, Praeposito ut nullus ibi, nisi prius duplici voce sibi concessa, institueretur, per appellationem interpositam inhibente, Episcopus, tum quia contra antiquam Magalonen. Ecclesiae consuetudinem & commune jus canonum esse dicebat aliquem sibi vocem duarum personarum in eadem Eccl. vendicare, tum quia ex indulgentia fel. me. Celestini Papae praedecessoris nostri, quam in Capitulo praesente Praeposito legi fecit, sibi probabat indultum ut vacantem archidiaconatum vel Sacristiam, si contra personam ab ipso nominatam aliquid rationale & canonicum non posset legitime objici & probari, non obstante contradictione vel appellatione conferret, dictum P. de praefato archidiaconatu per suum anulum investivit, in locum Archidiaconi corporaliter illum inducens. Vnde nominatus Praepositus indignationis stimulis agitatus, alium ad eundem archidiaconatum postmodum nominare praesumpsit. Cujus facti occasione cum tam Praepositus quam praefatus P. apostolico se conspectui praesentassent, & nos in minori tunc officio constitutos & dilectos filios nostros B. tt. sancti Petri ad vincula & bonae me. M. tt. S. Iohannis & Pauli Presbyteros Card. recepissent in suis quaestionibus auditores, Praeposito objiciente institutionem Episcopi post appellationem & contra diffinitionem felicitis recordationis Alexandri PP. praedecessoris nostri & a suspenso factam cassari debere, a praedicto P. (sicut asserit) ad singula fuit hoc modo responsum, scilicet quod appellationem ipsam nullius constabat esse momenti, tum quia a suspenso fuerat appellatum, quod in continenti se velle probare dicebat, quare illius non intererat appellare, & contra dictam indulgentiam appellatio interposita non tenebat, tum

En Celestini III.
Bulla edita est à V. C. Petro Garriello in Serie Episcoporum Magalonen. pag. 245.

quia causam in jure prohibitam, scilicet duplicis vocis, vel dignitatis, quae nulli quantumlibet exercitatae persona secundum canonicas sanctiones debet committi, in forma appellationis expressit. unde tali appellationi non fuisse deferendum, ex consultatione felicitis memoriae Alexandri PP. probabat. nec constitutionem Henrici quondam Albanen. Episcopi, cujus obtentu dignitatem Prioris majoris usurpaverat, illi posse patrocinari firmiter assererat, cum in ipsa evidentiùs exprimeretur ne deinceps Prior major in Magalonen. Ecclesia haberetur. Vnde sequebatur nec Praepositum nec alium dignitatem illam sibi posse aliquatenus vendicare; praesertim cum ibi contineatur expresse quod Praepositus non dignitatem Prioris, sed curam circa correctionem excessuum & erratorum debeat duntaxat habere. Si enim dignitatem vellet intelligi, ubi curam apposuit, dignitatis vocabulum expressisset; sicut ex consultatione dicti Alexandri Papae praedecessoris nostri comprobari dicebat. Ex verbis autem ipsius constitutionis monstrabat ipsum Praepositum dictam curam de manu Episcopi accipere debuisset. Ceterum ex literis Episcopi super hoc conquirentis evidenter liquebat Praepositum non tanquam Aaron a Deo vocatum, sed a se ipso exortum, sibi impudenter honorem sumpsisse. Vnde cum privilegium mereatur amittere qui praemissa sibi abutitur potestate, tam nomine Episcopi quam suo super hoc ei perpetuum silentium imponi petebat; proponens quod dignitas memorata non nisi sacerdotali fungenti officio de jure & antiqua Magalonen. Ecclesiae consuetudine fuerat conferenda; Praepositum vero, tam debilitate quam deformitate corporis impediante, ad sacerdotium promoveri non posse affirmabat instanter, dicens partem Episcopi, utpote majorem & sanioerem, non obstante unius appellatione, merito secundum Lateranen. Concilium obtinere. Insuper allegans, eundem Praepositum appellationi renuntiasse spontaneum interjecta. Cum enim taliter appellasset, ut nullus, nisi duplici sibi voce concessa, Archidiaconus deberet institui, & ipse ad institutionem alterius procedere attentaret, contrario actu convincebatur secundum consultationem bonae memoriae pra-